

- нарушение на член 41 от Хартата, тъй като изключително голямата продължителност на производството не е била взета предвид при изчисляването на глобата;
- нарушение на принципа на пропорционалност на наказанията и на грешките в преценката при изчисляването на глобата, тъй като основният размер е определен на 15 %, а абсолютният размер на глобата надхвърля границата от 10 % спрямо оборота на жалбоподателя.

(¹) Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101 ДФЕС] и [102 ДФЕС] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 7 септември 2010 г. — Continental Bulldog Club Deutschland/CXВП (CONTINENTAL)

(Дело Т-383/10)

(2010/С 301/69)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Continental Bulldog Club Deutschland eV (Берлин, Германия) (представител: S. Vollmer, Rechtsanwältin)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 23 юни 2010 г. по преписка R 300/2010-1;
- при условията на евентуалност, да отмени обжалваното решение, доколкото се отнася до стоки и услуги от клас 44;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, включително разноските, направени пред апелативния състав.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: Словната марка „CONTINENTAL“ за стоки от класове 31 и 44.

Решение на проверителя: Отхвърля заявката за регистрация.

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (¹), тъй като въпросната марка на Общността притежавала отличителни белези и не била описателна.

(¹) Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Общността (ОВ L 2009, L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 13 септември 2010 г. — ArcelorMittal Wire France и др./Комисия

(Дело Т-385/10)

(2010/С 301/70)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: ArcelorMittal Wire France (Bourg-en-Bresse, Франция), ArcelorMittal Fontaine (Fontaine-L'Évêque, Белгия), ArcelorMittal Verderio Srl (Verderio Inferiore, Италия) (представители: Н. Calvet, О. Billard и М. Pittie, avocats)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

- като главно искане, да се отмени решението на Комисията от 30 юни 2010 г. по дело COMP/38.344 — Стомана за предварително налягане, тъй като (i) в член 1 то осъжда AMWF, AM Fontaine и AM Verderio за това, че са участвали в едноединствено и продължавано нарушение и/или съгласувана практика в сектора на стоманата за предварително налягане в нарушение на член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП, от 1 януари 1984 г. до 19 септември 2002 г., от 20 декември 1984 г. до 19 септември 2002 г. и от 3 април 1995 г. до 19 септември 2002 г. съответно; (ii) вследствие на това, в член 2 им налага плащането на глоби, възлизащи на 276,48 милиона евро, що се отнася до AMWF, от които 268,8 милиона евро солидарно с AM Fontaine; и 72 милиона евро солидарно с AM Verderio; (iii) в член 3 им разпорежда да преустановят незабавно това нарушение, ако все още не са направили това, и да се въздържат занапред от всяко действие или поведение, описано в (i), както и от всяко действие или поведение, имащо същата или подобна цел или резултат; и (iv) в член 4 ги посочва като адресати;
- при условията на евентуалност, в рамките на своята пълна юрисдикция, да измени решението, като намали много съществено размерите на глобите, наложени на всеки от жалбоподателите, както тези размери фигурират в член 2; и
- във всички случаи да осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски по настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Главното искане на жалбоподателите е отмената на Решение С(2010) 4387 окончателен на Комисията от 30 юни 2010 г. относно процедура за прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство (наричано по-нататък „ЕИП“) (дело СОРМ/38.344 — Стомана за предварително налягане), във връзка с картел на европейския пазар на стомана за предварително налягане, за определянето на цените, подялбата на пазара и обмен на чувствителна търговска информация.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват определен брой правни основания, изведени от:

- нарушение на основното право на жалбоподателите на непристрастен съд и нарушение на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като Комисията упражнява функции както по преследване, така и по решаване;
- нарушение на член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 ⁽¹⁾, както и на принципите, че наказателната отговорност е лична и на принципите на пропорционалност и на равно третиране, тъй като Комисията е наложила на жалбоподателите глоби в размер, който явно надвишава законовия таван от 10 % от общия оборот, реализиран от същите през предходната счетоводна година;
- недостатъчност на доказателствата за наличието на нарушение на член 101 ДФЕС и член 53 ЕИП за периода от 1 януари 1984 г. до ноември 1992 г. или поне за липсата на мотиви;
- липса на мотиви и нарушение на Насоките относно метода за определяне на глобите ⁽²⁾, както и на принципите на оправданите правни очаквания и на добра администрация, тъй като обжалваното решение е засегнато от празноти, които правят неразбираема методологията на определяне на глобите, прилагана от Комисията;
- липса на мотиви и явни фактически и правни грешки, като се утжняват с 60 % глобите, наложени на AMWF и AM Fontaine поради повторност; и
- недостатъчно мотивиране и нарушение на член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003, както и на принципите на равно третиране и на пропорционалност, като са увеличени с 20 %, с оглед на възпиращия ефект, размерите на глобите само на жалбоподателите, макар че други страни в картела са се намирали в същото положение.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101 ДФЕС] и [102 ДФЕС] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

⁽²⁾ Насоки относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ С 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264).

Жалба, подадена на 8 септември 2010 г. — Dornbracht/Комисия

(Дело Т-386/10)

(2010/С 301/71)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG (Iserlohn, Германия) (представители: Rechtsanwälte H. Janssen, T. Kapp и M. Franz)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното решение, в частта му, която се отнася до жалбоподателя;
- при условията на евентуалност, да се намали по подходящ начин размера на наложената на жалбоподателя с обжалваното решение глоба;
- да се осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят обжалва Решение С(2010) 4185 окончателен на Комисията от 23 юни 2010 г. по дело СОРМ/39.092 — Санитарни инсталации за бани. Съгласно обжалваното решение на жалбоподателя, както и на други предприятия, са наложени глоби за нарушаване на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП. Според Комисията жалбоподателят е участвал в Германия и Австрия в продължаващо споразумение или в съгласувани практики в сектора на санитарните инсталации за бани.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква осем правни основания.

На първо място жалбоподателят твърди, че е налице нарушение на член 23, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1/2003 ⁽¹⁾, тъй като ответникът не взел предвид множеството смекчаващи обстоятелства в полза на жалбоподателя.

На второ място жалбоподателят твърди, че е налице нарушение на член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003, тъй като чрез тълкуването на член 23, параграф 2, изречение 2 от същия регламент от гледна точка на горната граница, за ответника е невъзможно да прецени тежестта на нарушението, в което той упреква жалбоподателя.

По-нататък, като трето правно основание жалбоподателят твърди, че при определянето на размера на глобата ответникът не е отчел конкретното участие на жалбоподателя в деянието, с което е нарушил принципа за равно третиране.